

ע"פ 1134/17 - עוסמאן אחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים ע"פ 1134/17

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: עוסמאן אחמד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק פ 023330-05-15 מיום 1.6.2018 ועל גזר דינו
מיום 21.12.2016 שניתנו על ידי כבוד השופט כ' סעב

תאריך הישיבה: כ"ט בשבט התשע"ח (14.02.2018)

בשם המערער: עו"ד אחמד חמזה יונס
בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן
בשם שירות המבחן: הגב' ברכה וייס

פסק-דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות: הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וסעיף 35(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64(ג) לפקודת התעבורה; נהיגה במהירות בלתי סבירה, לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה) וסעיף 38(ג) לפקודת התעבורה; סטייה מנתיב נסיעה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה; עקיפה בדרך לא פנויה, לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה; חציית קו הפרדה רצוף, לפי תקנה 47(ה)(5) וסעיף 36(ג) לתקנות התעבורה; נהג חדש צעיר ללא מלווה, לפי סעיף 12א(1)(ד)+(2) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי ונהיגה ללא חגורת בטיחות, לפי תקנה 83(א) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע המערער, בהיותו נהג חדש וצעיר הוא נהג ברכב ללא ביטוח וללא מלווה בשעת לילה, עקף במהירות רכב שנסע לפניו כשהוא חוצה קו הפרדה רצוף, סטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונה שקיפחה חייו של נהג אופנוע שנסע מולו (להלן: המנוח). עוד טרם ניגשו עוברי האורח אל המנוח, עזב המערער את הרכב ונמלט מהזירה ברגל, התקשר לבית ארוסתו, אחיה הגיע למקום ואסף אותו, ולמחרת הסגיר המערער עצמו למשטרה.

בגין כך הושת על המערער, בין היתר, עונש מאסר של 6 שנים.

2. הערעור נסב הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

בערעור על הכרעת הדין המערער התמקד למעשה בטענה אחת - כי לא חצה קו הפרדה רצוף. ברם, במהלך הדיון הפנינו את בא כוח המערער כי לטענה זו אין כל בסיס. היא סותרת הודאה מפורשת של המערער במשטרה: "כן אני עקפתי על קו לבן רצוף וחזרתי לנתיב שלי שעוד קו לבן רצוף" (ת/7 שורה 67); היא אינה מתיישבת עם חוות דעתו של בוחן התנועה, התרשימים והתמונות; והיא עומדת בסתירה לעדותה המפורשת של הנהגת שהמערער עקף את רכבה.

בהצטבר ראיות אלה ונוכח הערותינו במהלך הדיון, חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין והוא נדחה בזה.

4. אשר לגזר הדין.

המערער טען, בין היתר, כי אך כפסע בינו לבין העבירה של גרם מוות ברשלנות; וכי העונש שהושת עליו חורג מרף הענישה הנהוג בעבירות הריגה בתאונות דרכים, וכי ענישה של מספר שנים הוטלה במקרים של נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים.

5. דין הערעור להידחות.

העונש שהושת על המערער אכן כבד, במיוחד בהתחשב בגילו הצעיר, בהיעדר עבר פלילי ובכך שנולד לו לאחרונה ילד ראשון. אלא שהצטברות המעשים והנסיבות מעבר לנהיגה במהירות ותוך עקיפה של קו הפרדה רצוף בשעת לילה - נהיגה ללא מלווה ונהיגה ללא ביטוח וללא חגורת בטיחות - כל אלה מעידים על זלזול ופזיזות מצדו של המערער, המגעת עד כדי אדישות לחיי אדם.

בהינתן נסיבות אלה ובהצטרף עבירת ההפקרה, שהיא חמורה כשלעצמה, העונש שהושת על המערער אינו מצדיק לטעמנו התערבותנו כערכאת ערעור בעונש שהושת על המערער.

6. יש להניח כי אם וככל שהמערער יתמיד בהליך השיקומי בין כתלי הכלא, יינתן לכך בבוא היום משקל בפני ועדת השחרורים,

וזאת מבלי להביע עמדה בנדון.

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט